

výsledky, představuje časté téma odborných diskusí, i když převážně v rámci ekonomické obce. Podobně je tomu v případě komparace použitých strategií a privatizačních metod. Pozoruhodné však je, že v české odborné literatuře je poněkud opomíjen příklad transformace východoněmecké ekonomiky, pravděpodobně pro její unikátní podmínky. V rámci transformačního procesu, který se vyznačoval obrovskými náklady, byla pak věnována jen minimální pozornost jeho regionálním (geografickým) aspektům. Monografie zabývající se transformačním procesem z tohoto pohledu se objevují až od poloviny 90. let minulého století (Pohl 2002, Blien, Wolf 2001, Moravcová 2000, Niebuhrová 1999, Eckart 1998, Bosch 1995).

Průběh ekonomické transformace nových spolkových zemí Německa a s ní souvisejících dopadů na německé hospodářství je v SRN stále jedno z často diskutovaných témat. V současnosti - ve světle nepříznivé ekonomické situace nejen východní části země, ale i Německa jako celku - již jednoznačně převažuje negativní hodnocení přijaté šokové transformační strategie. Je také zřejmé, že u vědomí těch nejvýznamnějších sociálně ekonomických (i politických) konsekvencí nezdařilé transformace jsou otázky regionálního vývoje vnímány jako druhořadé. Přesto není nezajímavé se jimi, zejména ve srovnání s vývojem v jiných transitivity ekonomikách, zabývat, hledat paralely, rozdíly a tím také poučení.

Při zkoumání transitivity zemí střední a východní Evropy je třeba vnímat výraznou odlišnost průběhu procesu transformace a zkušeností postkomunistických zemí. Vývoj regionálních struktur v zemích středovýchodní Evropy je, jak v období socialismu, tak v období po převratu, charakterizován markantními a hlubokými regionálními diferenciačními procesy (Tomeš, Hampl 1999, Cséfalvay 1997, Tomeš 1996). ...